

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про публічну адвокацію

Цей Закон визначає правові та організаційні засади здійснення публічної адвокатури.

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Сфера дії Закону

1. Цей Закон врегульовує порядок здійснення діяльності, пов'язаною із забезпеченням публічної підтримки прийняття, зміни або скасування законів, інших нормативно-правових актів, формування їх проектів, органами державної влади України, органами місцевого самоврядування України, іншими суб'єктами владних повноважень України, їх посадовими та службовими особами, а також депутатами усіх рівнів.

2. Цей Закон не поширюється на правовідносини щодо подання громадянами України, іноземцями та особами без громадянства індивідуальних та колективних звернень.

Стаття 2. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) адвокатури – діяльність суб'єкта адвокатської діяльності, спрямована на підтримку прийняття, зміни або скасування законів, інших нормативно-правових актів, формування їх проектів, органами державної влади України, органами місцевого самоврядування України, іншими суб'єктами владних повноважень України, їх посадовими та службовими особами, а також депутатами усіх рівнів.

2) договір про надання послуг з адвокатської діяльності - правочин, що вчиняється між суб'єктом адвокатської діяльності та замовником (замовниками) послуг з адвокатури з метою здійснення представницьких функцій в інтересах замовника та за його рахунок перед органами державної влади України, органами місцевого самоврядування України, іншими суб'єктами владних повноважень України, їх посадовими та службовими особами, депутатами усіх рівнів з метою прийняття рішень: законів, інших

нормативно - правових актів, змін до них, за виключенням обмежень, встановлених цим Законом;

3) замовник послуг з адвокації – фізична або юридична особа, яка є стороною договору про надання послуг з адвокації, на замовлення якої суб'єкт адвокатійної діяльності за винагороду надає послуги з адвокації, за виключенням обмежень, встановлених цим Законом та іншими Законами України;

4) послуги з адвокації – діяльність суб'єкта адвокатійної діяльності щодо представництва та захисту інтересів замовника послуг, що здійснюється шляхом взаємодії суб'єкта адвокатійної діяльності з органами державної влади України, органами місцевого самоврядування України, іншими суб'єктами владних повноважень України, їх посадовими та службовими особами, депутатами усіх рівнів з метою прийняття рішень під час процесу розробки, прийняття, скасування або зміни ними нормативно-правових актів чи спонукання до прийняття нормативно-правових актів, розроблених замовником та/або власних нормативно-правових актів;

5) звіт про адвокацію офіційний звіт суб'єкта адвокатійної діяльності, який складається і оприлюднюється за наслідками проведення діяльності з адвокації та містить відомості про суть адвокації, здійснені заходи, проведені зустрічі, понесені витрати та отримані прибутки.

9) об'єкт адвокатійної діяльності – орган державної влади або місцевого самоврядування, посадова особа органу державної влади або місцевого самоврядування, депутат Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, місцевої ради, сільський, селищний, міський голова, член Кабінету Міністрів України, Президент України та інші особи, що є суб'єктами владних повноважень, за винятками, встановленими цим Законом;

9) Єдиний державний реєстр суб'єктів адвокатійної діяльності – реєстр, що ведеться Міністерством юстиції України, до якого вносяться відомості щодо організацій, які здійснюють адвокатійну діяльність та фізичних осіб, які безпосередньо здійснюють адвокатійну діяльність.

2. Інші терміни, що використовуються у цьому Законі, вживаються у їх значенні, визначеному іншими законами України або у їх звичайному розумінні.

Стаття 3. Правове регулювання адвокатійної діяльності

1. Правовідносини, що виникають між суб'єктом адвокатійної діяльності та органами державної влади України, органами місцевого самоврядування України, іншими суб'єктами владних повноважень України, їх посадовими та службовими особами, депутатами усіх рівнів під час процесу розробки, прийняття, скасування або зміни ними нормативно-правових актів з метою відстоювання інтересів замовника послуг з адвокації або власних інтересів організації, що здійснює адвокатійну діяльність.

2. Органи державної влади та місцевого самоврядування мають право у документах, що регламентують порядок їх роботи та прийняття рішень

врегулювати процедуру здійснення адвокаційної діяльності щодо цього органу за умови, що такий порядок не суперечить цьому Закону.

Стаття 4. Принципи здійснення адвокаційної діяльності

1. Адвокація здійснюється з дотриманням таких принципів:

1) верховенства права – здійснення адвокації з урахуванням того, що людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності державних органів;

2) законності – здійснення адвокації у порядку та відповідно до вимог, встановлених законом;

3) прозорості та відкритості – надання суб'єктами адвокаційної діяльності вичерпної, об'єктивної, достовірної інформації про свою діяльність;

4) добросовісності - спрямованості дій суб'єктів адвокаційної діяльності на добросовісне відстоювання інтересів замовників, заборони представництва одночасно інтересів двох і більше конкуруючих між собою замовників;

5) добровільності – адвокація здійснюється на підставі вільної згоди на це суб'єкта здійснення адвокаційної діяльності.

2. Діяльність у сфері адвокатури не може бути спрямована на обмеження прав інших осіб, у тому числі інших учасників процесу адвокатури.

РОЗДІЛ II. РЕЄСТРАЦІЯ ТА СКАСУВАННЯ РЕЄСТРАЦІЇ СУБ'ЄКТІВ АДВОКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 5. Вимоги до особи, яка здійснює адвокаційну діяльність

1. Адвокаційна діяльність може здійснюватися фізичною особою, яка має повну цивільну дієздатність та яка є членом громадського об'єднання, учасником господарського товариства, засновником приватного підприємства або співробітником юридичної особи, які зареєстрована у встановленому цим законом порядку в якості суб'єкта адвокаційної діяльності.

2. Не може здійснювати діяльність у сфері адвокатури:

а) особа, яка має не зняту або не погашену судимість за вчинення умисного злочину;

б) особа, яку було притягнуто до відповідальності за корупційне правопорушення або за правопорушення, пов'язане з корупцією – протягом року з дня притягнення до відповідальності;

в) державний службовець або посадова особа місцевого самоврядування, суддя, народний депутат України;

г) особа, яка звільнилася з посади державного службовця, посадової особи місцевого самоврядування, суддя, припинила повноваження народного депутата України – протягом двох років з дня звільнення з посади чи припинення повноважень;

д) особа, яка має громадянство іноземної держави;

е) особа, яка займала посаду в не передбачених законодавством України органах, утворених на тимчасово окупованій території України – протягом 10 років з дня закінчення тимчасової окупації території України;

є) особи, до яких було застосовано Закон України «Про очищення влади» - протягом 5 років з дня звільнення з посади.

3. Перелік осіб, які здійснюють адвокаторську діяльність, висвітлюється на офіційному веб-сайті організації, що зареєстрована суб'єктом адвокаторської діяльності, а також вноситься до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаторської діяльності.

Стаття 6. Суб'єкти адвокаторської діяльності

1. Суб'єктом адвокаторської діяльності може бути юридична особа приватного права, громадське об'єднання або асоціація громадських об'єднань, що мають статус юридичної особи, за умови їх реєстрації у єдиному державному реєстрі суб'єктів адвокаторської діяльності в установленому цим Законом порядку.

2. Не може бути зареєстрована суб'єктом адвокаторської діяльності:

а) політична партія;

б) благодійна організація;

в) релігійна організація;

г) юридична особа, частка у статутному капіталі якої у розмірі понад 10 відсотків належить до державної або комунальної власності.

3. Юридична особа, що бажає бути внесеною до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаторської діяльності подає суб'єкту ведення Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаторської діяльності заяву за встановленою Міністерством юстиції України формою, у якій зазначаються:

а) відомості про юридичну особу;

б) чи буде здійснюватися адвокаторська діяльність виключно в інтересах юридичної особи чи в якості комерційної діяльності;

в) відомості про особу, відповідальну за подання звітів та оприлюднення інформації, передбаченої цим Законом;

г) перелік фізичних осіб, які будуть здійснювати адвокаторську діяльність;

д) електронна адреса, з якої буде здійснюватися надсилання інформації та звітів, передбачених цим Законом;

е) інші відомості, визначені Міністерством юстиції України.

4. За реєстрацію у Єдиному державному реєстрі суб'єктів адвокаторської діяльності сплачується збір у розмірі 1 мінімальної заробітної плати.

5. Орган ведення Єдиного державного реєстру приймає рішення про включення заявника до реєстру у 5 денний строк з дня подання відповідної заяви.

6. Підставою для відмови у включенні до Єдиного державного реєстру є виключно наступні обставини:

1) наявність обмежень, передбачених цим Законом;

2) неналежне оформлення заяви про включення до Єдиного державного реєстру;

3) не сплата збору за реєстрацію у Єдиному державному реєстрі.

7. Рішення про відмову має містити вичерпні підстави для такої відмови. Відмова може бути оскаржена до Міністра юстиції України або до суду.

8. Про включення особи до Реєстру ця особа повідомляється на адресу електронної пошти, вказаної у заяві.

9. Суб'єкт адвокаційної діяльності зобов'язаний щорічно підтверджувати інформацію про себе у Єдиному державному реєстрі шляхом подання відповідної заяви в електронному вигляді із застосуванням електронного цифрового підпису. Підтвердження інформації здійснюється безкоштовно.

Стаття 7. Відомості, що містяться у Єдиному державному реєстрі суб'єктів адвокаційної діяльності

1. Єдиний державний реєстр суб'єктів адвокаційної діяльності ведеться органом ведення Єдиного державного реєстру, який визначається Міністерством юстиції України, яке затверджує Положення про єдиний державний реєстр відповідно до вимог цього Закону.

2. Єдиний державний реєстр суб'єктів адвокаційної діяльності є відкритим та містить у собі:

1) повні відомості про кожного суб'єкта адвокаційної діяльності, включеного до реєстру, включно із повними контактними даними відповідного суб'єкта;

2) перелік фізичних осіб, що здійснюють адвокаційну діяльність та є членами, співробітниками або залученими особами суб'єктів адвокаційної діяльності;

3) відомості про веб-сайт суб'єкта адвокаційної діяльності, що містить звіти про адвокацію;

4) щорічні звіти суб'єкта адвокаційної діяльності, подані відповідно до цього Закону;

5) інші відомості, визначені у Положенні про Єдиний державний реєстр суб'єктів адвокаційної діяльності.

3. Суб'єкти адвокаційної діяльності зобов'язані подавати до Єдиного державного реєстру інформацію про зміну відомостей, що містяться у Єдиному державному реєстрі у триденний термін з дня їх зміни.

4. Фізичні особи не мають права здійснювати адвокаційну діяльність, якщо вони не внесені до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності як особи, що здійснюють адвокаційну діяльність для одного із суб'єктів адвокаційної діяльності.

5. Кожен суб'єкт адвокаційної діяльності самостійно визначає порядок визначення осіб, яких він включить до реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності та підстави виключення їх з реєстру. Суб'єкт адвокаційної діяльності видає фізичним особам, інформацію про яких він вніс до Єдиного

державного реєстру, документ, що підтверджує повноваження відповідних осіб діяти в інтересах суб'єкта адвокаційної діяльності.

Стаття 8. Внесення до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності інформації про припинення статусу суб'єкта адвокаційної діяльності

1. Орган ведення єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності вносить до реєстру запис про припинення статусу суб'єкта адвокаційної діяльності у наступних випадках:

- 1) поданням особою заяви про припинення зайняття адвокаційною діяльністю;
- 2) невиконання особою обов'язку щодо щорічного підтвердження відомостей у Реєстрі;
- 3) у зв'язку із невідповідністю суб'єкта вимогам цього Закону;
- 4) у зв'язку із не поданням щорічного звіту про адвокаційну діяльність протягом 180 днів з дня настання граничного терміну подання такого звіту;
- 5) у зв'язку із ліквідацією юридичної особи.

2. Рішення про внесення запису про припинення статусу суб'єкта адвокаційної діяльності вноситься за розпорядженням органу ведення реєстру, що може бути оскаржена Міністру юстиції України або до суду.

3. Юридична особа, яка усунула обставини, що зумовили внесення запису про припинення статусу суб'єкта адвокаційної діяльності, має право на повторне подання заяви про включення до Єдиного державного реєстру на загальних підставах. У випадку прийняття рішення про реєстрацію особи із Реєстру вилучається запис про припинення суб'єкта адвокаційної діяльності.

РОЗДІЛ ІІІ. ЗДІЙСНЕННЯ АДВОКАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття 9. Здійснення адвокаційної діяльності для забезпечення власних інтересів суб'єкта адвокаційної діяльності

1. Суб'єкт адвокаційної діяльності має право здійснювати адвокаційну діяльність для забезпечення інтересів членів або засновників відповідного суб'єкта,

2. Громадські об'єднання, що представляють інтереси певних галузей економіки або є об'єднаннями представників певної професії мають право здійснювати адвокаційну діяльність в інтересах відповідної галузі або для захисту відповідних професійних інтересів.

3. Адвокаційна діяльність, передбачена у цій статті, здійснюється без укладання договору про адвокаційну діяльність без мети отримання прибутку.

4. Адвокаційна діяльність у випадках, передбачених цієї статтею, здійснюється в межах адвокаційних проєктів. Інформація про кожний адвокаційний проєкт, у тому числі про мету проєкту, учасників проєкту, орієнтовний план заходів проєкту та запланований обсяг бюджету

оприлюднюється на офіційному веб-сайті суб'єкта адвокаційної діяльності не пізніше, як напередодні початку реалізації проекту.

Стаття 10. Надання послуг з адвокації на підставі договору

1. Суб'єкт адвокаційної діяльності має право надавати послуги з адвокації на платній основі шляхом укладення договору у письмовій формі.

2. Договір про надання послуг з адвокації має містити:

1) відомості про замовника, включно із номером реєстраційної картки платника податків (номера та серії паспорта – для осіб, які відмовилися від прийняття номеру у зв'язку із релігійними переконаннями, коду юридичної особи) та адресою проживання (місцезнаходження) замовника;

2) відомості про особу суб'єкта адвокаційної діяльності, який приймає замовлення;

3) детальний опис предмету адвокаційної діяльності та конкретні завдання, які ставляться замовником, у тому числі опис того, яка рішення має бути прийнято або не прийнято, зміст відповідного рішення;

4) перелік заходів, які замовник вимагає від виконавця здійснити в рамках виконання договору, перелік заходів, які замовник забороняє використовувати під час виконання договору або зазначення про те, що замовник дозволяє виконавцю здійснювати заходи на власний розсуд;

5) порядок звітування виконавця перед замовником, порядок погодження виконавцем із замовником окремих дій;

б) розмір, строки та порядок здійснення оплати;

7) штрафні санкції за невиконання умов договору;

8) порядок розірвання договору за ініціативою кожної із сторін;

9) підтвердження замовника про те, що йому відомий порядок розкриття відомостей про адвокаційну діяльність.

3. На договір про надання послуг з адвокації поширюються вимоги Цивільного кодексу України, у тому числі положення, що регулюють порядок укладання договорів надання послуг.

Стаття 11. Обмеження щодо здійснення адвокаційної діяльності

1. Замовником послуг з адвокаційної діяльності не можуть бути:

1) державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування, депутати Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутати місцевих рад;

2) юридичні особи, кінцевими бенефіціарами яких є особи, визначені у пункті 1 частини першої цієї статті;

3) органи державної влади та місцевого самоврядування;

4) підприємства, установи та організації державної або комунальної форми власності;

5) підприємства, частка акцій або частка у статутному капіталі яких належить державі або територіальній громаді у розмірі, що перевищує 50 відсотків.

2. Забороняється здійснювати адвокаційну діяльність щодо:

- 1) внесення змін до Конституції України;
  - 2) вчинення дій, що суперечать засадам зовнішньої та внутрішньої політики (крім внесення змін до засад);
  - 3) звуження існуючих прав і свобод людини;
  - 4) прийняття нормативно-правового акту, що суперечить Конституції України;
  - 5) порушення Україною своїх міжнародних зобов'язань (крім лобізму прийняття закону про денонсацію міжнародного договору або прийняття до нього застереження);
  - 6) діяльності у сфері національної безпеки і оборони;
  - 7) діяльності, направленої на порушення територіальної цілісності України;
  - 8) внесення змін до законодавства з питань виборів та референдумів;
  - 9) питань мови та релігії;
  - 10) прийняття актів індивідуальної дії.
3. Об'єктом адвокаційної діяльності не може бути:
- 1) суд або судді;
  - 2) Уповноважений Верховної Ради України з прав людини;
  - 3) Центральна виборча комісія та її члени;
  - 4) Вища рада правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів та їх члени;
  - 5) Прокуратура та правоохоронні органи, їх посадові особи;
  - 6) військові підрозділи, підрозділи національної гвардії, інші державні воєнізовані формування;
  - 7) дипломатична служба та дипломати України.
4. Фізична особа, що здійснює адвокаційну діяльність не має права:
- 1) перешкоджати діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, їх посадовим та службовим особам;
  - 2) надавати неправдиву інформацію будь-якій особі стосовно питання, щодо якого здійснюється адвокація;
  - 3) надавати майнову або немайнову вигоду об'єктам адвокаційної діяльності, а також обіцяти отримання такої вигоди, за винятком надання сувенірної продукції, вартість якої не може перевищувати 0,2 розміру мінімальної заробітної плати або послуг із розміщення, перевезення та харчування у випадку проведення конференції або іншого публічного заходу, в якому бере участь об'єкт адвокаційної діяльності.
5. Договір про надання послуг з адвокації, що містить порушення цієї статті, є нікчемним та до нього застосовуються положення статті 228 Цивільного кодексу України.

Стаття 12. Права фізичної особи, що здійснює адвокаційну діяльність

1. Під час виконання договору про надання послуг з адвокації або виконання адвокаційного проекту фізична особа, що здійснює адвокацію, має право:

1) зустрічатися з посадовими особами органів державної влади та місцевого самоврядування;

2) подавати органу державної влади, місцевого самоврядування, їх посадовим та службовим особам проекти актів, тексти пропозицій та поправок до проектів актів або заперечення щодо проектів актів, пропозицій та поправок до них;

3) подавати народним депутатам України, депутатам Верховної Ради Автономної Республіки Крим, депутатам місцевих рад проекти актів відповідних органів, пропозицій та поправок до інших проектів, заперечень щодо прийняття проектів, пропозицій та поправок до них, інших пропозицій щодо діяльності відповідного органу;

4) вільно знайомитися з проектами актів та всіх доданих до них документів, за винятком документів, що містять охоронювану законом таємницю;

5) безперешкодного доступу, за попереднім повідомленням, а у випадках, передбачених законодавством - акредитацією, на засідання виборних органів чи їх комітетів, їх виконавчих органів; на засідання інших суб'єктів владних повноважень, на яких розглядається питання, що є предметом договору про надання послуг з лобізму; до приміщень, в т.ч. адміністративних, в яких відбувається зустріч суб'єкта лобізму щодо предмета лобізму із депутатами, посадовими чи службовими особами органів державної влади та місцевого самоврядування (крім режимних та секретних об'єктів);

6) розробляти проекти актів, поправок та пропозицій до них;

7) брати участь в обговоренні проектів актів, поправок та пропозицій до них на засіданнях постійних комісій місцевих рад, комітетів Верховної Ради України, урядових комітетах, засіданнях робочих груп та комісій, утворених з метою обговорення питання, щодо якого здійснюється лобізм;

8) проводити публічні заходи (мітинги, походи, демонстрації, обговорення, конференції, «круглі столи», прес-конференції, брифінги, публічні перемовини тощо);

9) розповсюджувати у засобах масової інформації відомості на підтримку питання, щодо якого здійснюється лобіювання;

10) замовляти проведення експертиз, проведення досліджень з питань, щодо яких здійснюється лобіювання;

11) отримувати від органів державної влади та місцевого самоврядування письмові відповіді стосовно внесених пропозицій;

12) збирати підписи на підтримку або проти підтримки певної ініціативи або проекту;

13) брати участь у процесі обговорення регуляторного акту;

14) всі інші права, передбачені законодавством України, для громадян України у сфері взаємодії з органами державної влади та місцевого самоврядування.

2. Органи державної влади та місцевого самоврядування мають право у регламентах своєї роботи врегулювати порядок участі осіб, які здійснюють адвокаційну діяльність, у своїй роботі або в роботі своїх органах.

3. Орган державної влади, місцевого самоврядування, їх посадова особа, які є об'єктом адвокації, зобов'язані забезпечити реалізацію прав суб'єкта адвокаційної діяльності, визначених частиною першою цієї статті у такі строки:

1) зустріч з посадовою особою органу державної влади або місцевого самоврядування – у десятиденний термін з дня подання письмової заяви із зазначенням мети зустрічі та інформації про те, в рамках виконання якого договору чи проекту щодо адвокації вона проводиться;

2) отримання інформації – протягом десяти днів з дня подання письмового звернення. У випадку виняткової складності запиту на інформацію цей строк може бути продовжений до тридцяти днів;

3) при подання проекту акту органу державної влади або місцевого самоврядування, проекту закону або постанови Верховної Ради України протягом одного місяця має бути розпочата процедура розгляду проекту у цьому органі або надана мотивована відмова щодо неможливості початку такої процедури;

4. Участь суб'єкта адвокаційної діяльності у обговоренні регуляторних актів здійснюється з урахуванням особливостей, встановлених Законом.

Стаття 13. Оприлюднення відомостей про адвокаційну діяльність

1. Суб'єкт адвокаційної діяльності зобов'язаний оприлюднювати на своєму офіційному веб-сайті інформацію про всі адвокаційні проекти, укладені договори щодо надання послуг з адвокації, а також про всі заходи, проведені під час виконання адвокаційних проектів та договорів з адвокації.

2. Суб'єкт адвокаційної діяльності зобов'язаний оприлюднювати на своєму офіційному веб-сайті повний текст договорів з надання послуг з адвокації (за винятком ідентифікаційних номерів платників податків та паспортних даних паспорта фізичної особи) у десятиденний термін з дня укладення відповідного договору.

3. Суб'єкт адвокаційної діяльності оприлюднює відомості про кожен адвокаційний захід із зазначенням мети заходу, суті проведеного заходу, витрат, здійснених на проведення заходу та результатів заходу. Відомості мають бути оприлюднені у п'ятиденний строк з дня проведення заходу.

Стаття 14. Щорічний звіт про адвокаційну діяльність

1. Юридична особа, внесена до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності, зобов'язана щорічно до 1 березня року, наступного за звітним, подавати до Міністерства юстиції України звіт про адвокаційну діяльність.

2. Форма звіту про адвокаційну діяльність затверджується Міністерством юстиції України.

3. У звіті про адвокаційну діяльність зазначається інформація щодо всіх видів адвокаційної діяльності, яка здійснювалася юридичною особою протягом року, суми отриманих коштів, джерела їх надходження та напрямки їх витрат, інформація щодо укладення та виконання договорів з надання адвокаційних послуг.

Стаття 15. Асоціації організацій з адвокати

1. Юридичні особи, що внесені до Єдиного державного реєстру суб'єктів адвокаційної діяльності мають право утворювати Асоціації з метою захисту своїх професійних прав або спільної участі в організації адвокаційних компаній.

2. Порядок діяльності асоціації, правила участі в ній, джерела фінансування та порядок управління визначається у Статуті Асоціації.

РОЗДІЛ V. ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ АДВОКАСІ

Стаття 16. Контроль за діяльністю у сфері адвокати

1. Міністерство юстиції України та його регіональні підрозділи здійснюють контроль за дотримання суб'єктами адвокаційної діяльності вимог цього Закону.

2. За порушення вимог цього Закону винні особи притягуються до відповідальності.

3. Юридичні особи, що здійснюють діяльність у сфері адвокати, можуть бути притягнуті до відповідальності у випадках, визначених цим Законом.

4. Порядок складання протоколу та розгляд справи про порушення юридичною особою вимог цього Закону визначається Міністерством юстиції України.

5. Рішення про притягнення до відповідальності може бути оскаржене до суду.

Стаття 17. Відповідальність юридичної особи, що здійснює діяльність у сфері адвокати

1. Юридичні особи несуть наступну відповідальність за порушення вимог цього Закону:

1) неподання або несвоєчасне подання щорічного звіту про адвокаційну діяльність, подання у звіті недостовірної або неповної інформації - карається штрафом у розмірі 10 мінімальних заробітних плат;

2) вчинення дій, передбачених пунктом 1 частини першої цієї статті повторно протягом трьох років з дня притягнення до відповідальності за порушення вимог цього Закону - карається штрафом у розмірі 50 мінімальних заробітних плат;

3) не оприлюднення на офіційному веб-сайті юридичної особи інформації, передбаченої цим Законом - карається штрафом у розмірі 1 мінімальної заробітної плати за кожен випадок неоприлюднення;

4) здійснення адвокати у сфері, забороненої цим Законом - карається штрафом у розмірі 30 мінімальних заробітних плат.

2. Розмір штрафу для юридичних осіб, що здійснюють діяльність у сфері адвокати та мають статус неприбуткових може бути зменшений у два рази за умови, що дане порушення є першим порушенням вимог цього Закону даною юридичною особою.

Стаття 18. Відповідальність за порушення прав організацій, що здійснюють діяльність у сфері адвокати

1. У випадку порушення посадовою особою прав фізичної або юридичної особи, що здійснює діяльність у сфері адвокати, ці дії чи бездіяльність можуть бути оскаржені керівнику такої посадової особи або до суду.

2. Керівник зобов'язаний розглянути подану скаргу у 5 денний строк, який може бути продовжений наказом керівника до 10 днів та надати вмотивовану відповідь. У випадку встановлення факту порушення вимог цього Закону керівник зобов'язаний вжити заходів, направлених на їх усунення, у тому числі на поновлення всіх порушених прав скаржника.

РОЗДІЛ V. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування, за винятком пункту 3 цього Закону, який набуває чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Законі України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010, № 14-15, № 16-17, ст.133):
статтю 91:

доповнити новою частиною другою у такій редакції:

«2. Якщо законопроект розроблено за участі осіб, які відповідно до положень Конституції України не є суб'єктами законодавчої ініціативи (представників громадських організацій, навчальних та (або) наукових закладів, суб'єктів адвокаційної діяльності, експертів, фахівців-практиків тощо), до законопроекту подається список авторів та учасників розробки законопроекту».

У зв'язку з цим частини другу-сьому вважати частинами третьою-восьмою;

частину третю після слів «зазначені в частині першій» доповнити словами «та в частині другій»;

статтю 93 доповнити новою частиною четвертою у такій редакції:

«4. Суб'єкти здійснення адвокаційної діяльності мають право протягом 21-го дня з моменту реєстрації законопроекту подати власні аналітичні матеріали до нього. Вимоги щодо таких аналітичних матеріалів затверджуються Розпорядженням Голови Верховної Ради України».

У зв'язку з цим частини четверту-сьому вважати частинами п'ятою-восьмою;

у статті 97:

частину першу доповнити такими словами:

«а також матеріали, які подані суб'єктом адвокаційної діяльності».

частину другу доповнити пунктом 15 у наступній редакції:

«15) усі матеріали, в т.ч. подані суб'єктами адвокаційної діяльності»;

2) статтю 48 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 1995, № 19, ст. 134) доповнити частиною четвертою у такій редакції:

«4. У засіданнях комітетів мають право брати участь суб'єкти адвокаційної діяльності.»

Частини четверту-п'яту вважати частинами п'ятою-шостою.

3) У Кодексі України про адміністративні правопорушення (**Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст.1122**):

а) доповнити Кодекс статтею 166 наступного змісту:

«Стаття 166. Порухення законодавства України про публічну адвокацію

Здійснення адвокаційної діяльністю особою, яка відповідно до вимог Закону України "Про публічну адвокацію" не має права на її здійснення, -

тягнуть за собою накладення штраф у розмірі від ста до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян з позбавленням права займатися діяльністю у сфері адвокатури строком на 1 рік

Порушення обмежень, встановлених у сфері діяльності з питань адвокаційної діяльності, -

тягне за собою накладення штрафу у розмірі від ста до двохсот неоподаткованих мінімумів доходів громадян з конфіскацією доходів, отриманих від виконання договору, під час якого допущено порушення таких обмежень або без такої конфіскації.

Перешкоджання законній діяльності у сфері адвокатури, -

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб від десяти до тридцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян.»

б) у частині першій статті 221 слова і цифри «164-5 - 164-16, 166-1 - 166-4,» замінити на слова і цифри «164-5 - 164-16, 166, 166-1 - 166-4,».

в) пункт 1 частини першої статті 255 доповнити абзацом наступного змісту:

«Міністерства юстиції України або його територіального органу (стаття 166)».

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня прийняття цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення у відповідність із цим Законом нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади.

**Голова Верховної Ради
України**